

بیماری هپاتیت

بیماری هپاتیت یک بیماری عفونی شایع است که میلیونها نفر در جهان به آن آلوده و فوت شده اند. شیوع این بیماری در کشور بدلیل واکسیناسیون خیلی کم شده و در نوع هپاتیت C کمتر از نیم درصد و در نوع B حدود یک و دو دهم درصد است. ولی با روتین شدن واکسیناسیون در کشور برای کودکان در برنامه ایمنسازی و نیز واکسیناسیون زندانیان و آرایشگران و.. بار بیماری تا حدودی در ایران کم شده است ولی طبق برنامه های وزارت بهداشت تا سال ۲۰۳۰ میلادی برنامه ریزی جهت حذف آن فراهم گردیده است. این بیماری ویروسی است و عملکرد کبد را مختل می کند و باعث یکسری علایم مثل تب، سرماخوردگی، تهوع، استفراغ، دردشکم و زردی بخصوص در سفیدی چشمها می شود. در صورتیکه بیمار خوب نشود و درگیری کبد بیش از شش ماه طول بکشد. بیماری مزمن شده و علایم کمتری در فرد تظاهر می نماید. و فقط از طریق آزمایشات می توان به آن پی برد که بایستی تحت نظر پزشک معالج باشد و مواظب بود که بیماری به دیگر افراد خانواده انتقال نیابد. **معمولا بیماری هپاتیت به برادرها و خواهرها نیز منتقل می شود. ولی بدلیل استفاده از تیغ و ژیلت صورت تراشی مشترک در برادرها بیشتر است.**

راهمای انتقال بیماری:

- تماس با خون و ترشحات آلوده
- تماس جنسی محافظت نشده با فرد مبتلایی که ظاهر سالم دارد
- انتقال مادر به کودک در موقع زایمان
- استفاده از سرنگ مشترک در معتادان تزریقی و وسایل مشترک در خالکوبی و تاتو

راهمای پیشگیری از این بیماری:

- ۱- جلوگیری از تماس با خون و ترشحات آلوده بیماران
- ۲- عدم استفاده وسایل برنده مثل تیغ، وسایل خالکوبی و تاتو (امروزه متأسفانه تاتو در خانمها رو به افزایش است.)
- ۳- خویشتن داری در زمان مجرد و استفاده از کاندوم در تماسهای جنسی با افراد مشکوک و متفرقه زیرا انتقال بیماری هپاتیت ب حدود سی برابر بیشتر از ایدز از راه جنسی می باشد.
- ۴- پرهیز از اعتیاد بخصوص اعتیاد تزریقی و شیشه و استفاده از سرنگ یک بار مصرف
- ۵- واکسیناسیون در افراد در معرض خطر مثل کارکنان بهداشتی و درمانی و ...
- ۶- واکسیناسیون کودکان علیه بیماری هپاتیت بخصوص در بیست و چهار ساعت اولیه تولد

